

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 września 1948 r.

w sprawie zasad i wysokości zaopatrzenia i odszkodowania dla osób zatrudnionych stale przy zwalczaniu chorób zakaźnych lub powołanych do ich zwalczania oraz dla rodzin pozostałych po tych osobach.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) na wniosek Ministra Zdrowia przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Skarbu — Rada Ministrów uchwala:

1. Osobom, zatrudnionym stale przy zwalczaniu chorób zakaźnych lub powołanym do ich zwalczania, nie wyłączając osób powołanych na podstawie dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o powołaniu pracowników służby zdrowia do walki z epidemiami (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 150), o ile staną się one całkowicie lub częściowo niezdolne do pracy wskutek zapadnięcia na chorobę zakaźną w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysznaje się zaopatrzenie ze Skarbu Państwa według zasad zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych, z uwzględnieniem niżej podanych przepisów.

2. Według zasad określonych w pkt. 1 przysznaje się również zaopatrzenie rodzinom osób zatrudnionych stale przy zwalczaniu chorób zakaźnych lub powołanych do ich zwalczania, w przypadku śmierci tych osób, spowodowanej chorobą zakaźną, pozostającą w związku z wykonywaniem czynności służbowych.

3. Przepisy pkt. 1 i 2 nie mają zastosowania do tych osób, zatrudnionych przy zwalczaniu chorób zakaźnych, które na podstawie innych przepisów prawnych nabyły prawo do emerytury lub innego zaopatrzenia, równego co do wysokości zaopatrzeniu ustanowionemu na podstawie niniejszej uchwały. Jeżeli jednak osobom tym lub pozostałym po nich rodzinom należy się według innych przepisów prawnych zaopatrzenie mniejsze niż ustalone w sposób wyżej wskazany, wówczas uzupełnia się je do wysokości ustalonej na podstawie niniejszej uchwały.

4. Podstawę wymiaru zaopatrzenia — jeżeli osoba niezdolna do pracy lub zmarła nie była funkcjonariuszem państwowym — określa się odpowiednio do wysokości uposażenia zasadniczego, pobieranego przez funkcjonariuszów państwowych spełniających czynności tego samego bądź zbliżonego rodzaju.

5. Zaopatrzenie przyznane osobom niezdolnym do pracy może być zmieniane zależnie od zmiany stopnia niezdolności do pracy, stwierdzonego w dacie przyznania zaopatrzenia,

bądź cofnięte w przypadku całkowitego ustania niezdolności do pracy.

6. Osobom niezdolnym do pracy, o ile ich niezdolność posiada charakter przejściowy, zamiast zaopatrzenia — może być na ich wniosek przyznane jednorazowe odszkodowanie w wysokości obliczonej przy odpowiednim zastosowaniu przepisów pkt. 1, 3 i 4 w zależności od długości czasu, przez który przewiduje się trwanie niezdolności do pracy oraz długości czasu pracy.

7. Zaopatrzenia i odszkodowania wypłaca się z budżetu Ministerstwa Zdrowia.

8. O przyznaniu zaopatrzenia bądź odszkodowania decyduje Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

9. Minister Zdrowia może w każdym czasie zarządzić badanie stanu zdrowia osób, którym zostało przyznane zaopatrzenie na podstawie pkt. 1, przez komisję lekarską dla funkcjonariuszów państwowych. Decyzja o przyznaniu zaopatrzenia osobie niezdolnej do pracy może przewidywać okresowe badanie stanu zdrowia. W przypadku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na badanie zaopatrzenie może być cofnięte.

10. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz